

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8C/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812202174
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7812202174.3

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko a. s. Bratislava, Prievozská 6/A, Bratislava, IČO: 35 697 270 proti odporcovi F. O., nar. X. X. XXXX, bytom Č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený U.. G. Š., advokátom so sídlom X.. M. XXX/XX, X., o zaplatenie 435,29 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Navrhovateľ je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 122,06 Eur, právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka U.. G. Š., advokátovi so sídlom vo X., X.. M. XXX/XX, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Predmetnom konania bolo zaplatenie sumy 435,29 Eur s prísl., odporcom z titulu neuhradených faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby, ako aj zmluvnej pokuty, v zmysle Zmluvy o pripojení a jej dodatku pod číslom Y.. Navrhovateľ návrh pred začatím pojednávania zobral späť a konanie vo veci žiadal zastaviť. Súd uznesením sp. zn. 8 C 102/2012 - 99 konanie zastavil a o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1/ prvej vety O. s. p., v zmysle ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom, alebo sčasti priznať.

V dôvodoch uznesenia súd I. stupňa uviedol, že navrhovateľ žalobu vzal späť potom, ako právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vzniesol námietku premlčania. Späťvzatie žaloby vyhodnotil ako procesný neúspech navrhovateľa v konaní, nakoľko k späťvzatiu nedošlo z dôvodu správania sa odporcu po podaní návrhu na súd, v zmysle § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Vedľajší účastník je občianskym združením na ochranu občana spotrebiteľa, preto sám zo svojej podstaty musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. V týchto súvislostiach trovy právneho zastúpenia vzniknuté z dôvodu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajúce z dvoch úkonov právnych služieb a to prevzatie a príprava vecí a podanie odporu obsahujúceho námietku premlčania, nehodnotil ako účelne vynaložené trovy konania potrebné na uplatnenie alebo bránenie práva, preto žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník a to proti výroku, ktorým mu súd nepriznal náhradu trov konania. Uviedol, že súd prvého stupňa odôvodnil použitie § 150 O.s.p. poukazom na jeho status ako Združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa jeho názoru tento záver súdu je v priamom protiklade s obsahom spisu. Dôrazne poukázal na to, že najpresvedčivejším dôkazom na preukázanie účelnosti jeho vstupu do konania je skutočnosť, že navrhovateľ zobral žalobu späť potom, čo on vstúpil do konania a to potom, čo bol vydaný platobný rozkaz. Konštatoval, že okresný súd sa mýli, ak je toho názoru, že samotný cieľ združenia určuje jeho reálne možnosti pri ochrane spotrebiteľov a že tieto jeho ciele by ho mali limitovať pri uplatňovaní ústavného práva na právne služby, a v tejto súvislosti uviedol, že v konaní nevystupuje ako zástupca spotrebiteľa, ale ako vedľajší účastník

na jeho podporu a že jeho postavenie je dané ust. § 93 ods. 2,3 O.s.p. Poukázal aj na to, že nie je profesnou organizáciou na poskytovanie právnych služieb ako je to tomu v prípade advokátov, ale že je neziskovou organizáciou zloženou z laikov, ktorí sú sami obeťami dodávateľských subjektov, že členkou združenia je iba jedna právnička, ktorá však právnické povolanie nevykonáva a že naplňať ciele združenia by bez pomoci ochotných advokátov nemohlo, aj keby boli všetci členovia právnikmi, lebo na to nemá priestorové, technické, materiálne a ani personálne kapacity. Zdôraznil, že Slovenská republika je viazaná ako člen EÚ primárnym právom EÚ podporovať hospodárske záujmy spotrebiteľov a nie dodávateľov a inkasné spoločnosti. Konštatoval ďalej, že vzhľadom na množstvo nevybavených a novonapadajúcich spotrebiteľských vecí sa združenie nezaobíde bez služieb advokáta, že za právne služby je potrebné zaplatiť, lebo advokáti sa poskytovaním právnych služieb legálne živia. K postaveniu združenia ako vedľajšieho účastníka dal do pozornosti najnovší občiansky súdny poriadok Komentár I. diel 2 vydanie 2012 autorov Števíček/Ficová a kolektív, z ktorého v ďalšej časti citoval podľa neho potrebné časti. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že vzhľadom na státisíce spotrebiteľských sporov na súdoch SR a vzhľadom na enormné personálne, technické a finančné náklady, ktoré zatiaľ za združenie znášajú zástupcovia pri zastupovaní, sa preto nedomnieva, že nie je namieste konštatovanie súdu, že ak združenie využilo na zastupovanie advokáta, tak nie je možné považovať za účelne vynaložené náklady pre účely náhrady trov konania, ale práve naopak, tieto náklady nielenže sú účelné, čoho dôkazom sú výsledky konaní ako je aj toto, ale je to aj nevyhnutné na umožnenie pokračovania v najefektívnejšej činnosti združenia pri ochrane spotrebiteľov. O dôvodnosti priznania trov vedľajšiemu účastníkovi svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré s účinnosťou od 1.1.2012 bolo doplnené zák. č. 332/2011 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, z ktorého vyplýva, že trovy konania sú o.i. náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva aj to, že ide o „sféru kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa“. Táto novelizovaná úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdného dvora EÚ z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko, z ktorého ďalej citoval. Na podporu svojho názoru poukázal na početnú judikatúru krajských súdov v SR, ktoré v ďalšej časti odôvodnenia označil a z nich citoval závery týchto súdov týkajúcich sa priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi v spotrebiteľských sporoch. Na záver zdôraznil, že podľa skutočností, na ktoré v odvolaní poukázal neprichádzalo do úvahy použitie § 150 O.s.p. a to už len z toho jediného dôvodu, že ostentatívnym spôsobom ignoruje ust. § 53a OZ. Navrhol preto zmeniť uznesenie v napadnutom výroku a priznať mu náhradu trov celého konania ako aj náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ sa stotožnil s napadnutým rozhodnutím súdu I. stupňa, nakoľko mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Navrhovateľ zároveň nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a považoval ho za nadbytočné, účelové a nevhodné, čím došlo k nadbytočnému navýšovaniu trov konania, vzhľadom na skutočnosť, že ide o oblasť, v ktorej by sa združenie na ochranu spotrebiteľa malo vyznať. Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - vedľajší účastník, proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a preto uznesenie v napadnutom výroku zrušil podľa § 221 ods. 1/ písm. h/ O. s. p.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11 Co 312/2012 zo dňa 24. 1. 2013 vyplýva, že v posudzovanej veci aplikácia uvedeného ustanovenia z tých dôvodov, ktoré súd prvého stupňa zohľadňoval, neprichádzala do úvahy.

V ust. § 150 ods.1 O.s.p. je ustanovené moderačné právo súdu zmierniť dôsledky uplatnenia právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania. Uvedené ust. dáva súdu možnosť, aby za splnenia predpokladov v tomto ustanovení uvedených, nepriznal náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, u ktorého sú inak splnené predpoklady pre priznanie náhrady celkom alebo sčasti. Predmetné

ustanovenie umožňuje tak presadiť aplikáciu ust. § 1 O.s.p. (zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníka, ako aj výchovu na zachovanie zákonov, na čestné plnenie povinnosti a na úctu k právam iných osôb) a docieľiť tak, pokiaľ možno spravodlivú ochranu práv, čo aplikácia zásady zodpovednosti za výsledok vždy neumožňuje. Musí ale ísť o výnimočný prípad (o výnimočnosť v okolnostiach danej veci, alebo okolnostiach na strane účastníkov a to obidvoch) jeho aplikácie. Ustanovenie § 150 ods.1 O.s.p. neslúži k zmiernovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod.

Odvolačný súd zastáva názor, že v danom prípade právnym zastúpením vedľajšieho účastníka nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, ako to nesprávne posúdil súd prvého stupňa. V tomto smere odvolačný súd poukazuje na ust. § 3 ods.4, 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy žalovaného, a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade vyvodzovať, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods.1 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokolvek advokáta.

Keďže súd prvého stupňa vedľajším účastníkom požadovanú náhradu trov vyhodnotil ako neúčelne vynaložené trovy, iba z toho dôvodu, že „nebolo potrebné právne zastúpenie, lebo združenie musí byť samo schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach“, muselo byť uznesenie ako nesprávne v napadnutom výroku zrušené a vec vrátená súdu na opätovné rozhodnutie o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom. Odvolačný súd rešpektujúc zásadu 2-inštančnosti konania o náhrade trov rozhodnúť nemohol.

V novom rozhodnutí uložil súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods., 3 O.s.p.).

Súd v intenciách uznesenia O. X. Q. O., ktorým rozhodnutím je prvostupňový súd viazaný, súd o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2/ prvej vety O. s. p. tak, že priznal právnemu zástupcovi vedľajšiemu účastníka, ktorý si uplatnil náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom, trovy konania za 2 úkony právnych služieb v prvostupňovom konaní - prevzatie a príprava veci a písomné vyjadrenie vo veci t. j. odpor a jeden úkon právnej služby za podané odvolanie v odvolacom konaní.

Ustanovenie § 146 ods. 2/ veta prvá O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania, súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej, preto pokiaľ navrhovateľ vzal návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi (pokiaľ neprichádza do úvahy postup podľa § 146 ods. 2/ veta druhá O. s. p.). Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenie, preto pri rozhodovaní o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2/ veta prvá O. s. p., keďže k zastaveniu konania došlo zavinením navrhovateľa, ktorý návrh na začatie konania vzal späť pred pojednávaním.

K odvolacím námietkam navrhovateľa, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva a že konaním vedľajšieho účastníka v podobne jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 O. s. p., v tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ustanovenie § 150 ods. 1/ O. s. p. je moderačné právo súdu zmierniť dôsledky uplatnenia právnych noriem, upravujúcich náhradu trov konania, dáva súdu možnosť, aby za splnenia predpokladov v tomto ustanovení uvedených, nepriznal náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, u ktorého sú inak splnené predpoklady pre priznanie náhrady celkom, alebo sčasti. Musí ísť ale o výnimočný prípad, o výnimočnosť v okolnostiach danej veci, alebo v okolnostiach na strane účastníkov a to obidvoch, jeho aplikácie. Ustanovenie § 150 ods. 1/ O. s. p. neslúži k zmiernovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva, alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým na existenciu okolností, súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a podobne. V danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia v tomto konaní teda nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ustanovenia § 150 O. s. p., ale v tomto smere súd poukazuje na ustanovenie § 32 ods. 4/, 5/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škody na právach spotrebiteľov. Proti porušovaniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrániť spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania s cieľom chrániť a posudzovať oprávnené záujmy odporcu a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ustanovenie § 20 ods. 1/ zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2/ O. s. p., keď uložil povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Zavinenie podľa tohto ustanovenia možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo by potom išlo o posúdenie dôvodnosti návrhu vo veci samej tak, že by už po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto, ak navrhovateľ vzal žalobu späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť jeho trovy. Predpokladom pre vyslovenie povinnosti na náhradu trov podľa § 146 ods. 2/ druhá veta O. s. p. je jednak dôvodne podaná žaloba a jednak správanie žalovaného, pre ktoré sa stala žaloba po jeho podaní bezdôvodnou. Aby bolo možné priznať náhradu trov konania podľa tohto ustanovenia, musia byť splnené súčasne obidva predpoklady.

Skutočnosti, vyplývajúce zo spisu dovoľujú jednoznačný záver, že práve navrhovateľ vzal žalobu späť a týmto svojim úkonom t. j. späťvzatím žaloby zavinil, že konanie muselo byť zastavené a preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane odporcu.

Vyčíslené trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú trovy právneho zastupovania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia, za 2 úkony právnej služby z hodnoty sporu 435,29 Eur - jeden úkon právnej služby á 31,53 Eur, režijný paušál za rok 2012 - 7,63 Eur, t. j. 2 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1/ písm. a/), písomné podanie - odpor zo dňa 4. 6. 2012 (§ 14 ods. 1/ písm. b/) v sume 63,06 Eur, 2 x režijný paušál á 7,63 Eur t. j. 15,26 Eur + 20 % DPH - 15,66 Eur, spolu 93,98 Eur, ďalší úkon - odvolanie zo dňa 31. 8. 2012 (§ 14 ods. 3/ písm. b/) v sume 15,77 Eur a 1 x režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH - 4,68 Eur, spolu 28,08 Eur a celkové trovy

právneho zastupovania takto predstavujú sumu 122,06 Eur, vyčíslené v zmysle Vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3/ O. s. p.), uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2/ O. s. p. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolanie môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak v horeuvedenej lehote účastníci konania nepodajú odvolanie proti rozhodnutiu, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a po uplynutí lehoty uvedenej vo výroku rozhodnutia sa stane vykonateľným. Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu

ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.